

BUFFALO SOLDIERS

WESTERN-ARTIKEL AV MICHAEL LECK

DE TIDIGA ÅREN

28 juli 1866 beslutar Kongressen att den amerikanska armén skall bestå av 10 kavalleriregementen, 45 infanteri regementen och 5 artilleri regementen. Värvade till kavalleri och artilleri skall tjänstgöra fem år och infanterister i tre år. Det ges även tillstånd att värva upp till 1000 indianspejare och sex färgade regementen, varav två kavalleriregementen (9:e & 10:e) och fyra infanteriregementen (38:e, 39:e, 40:e & 41:a).

General Grant utser Överste Edvard Hatch från Iowa och Överste Benjamin Grierson från Illinois till befälhavare över 9:e och 10:e kavalleriregementet. Överste Hatch placerar sitt högkvarter i Greenville, Louisiana medan Överste Grierson lägger sitt högkvarter i Fort Leavenworth, Kansas.

De färgade är mycket villiga att ta värving, de ser möjligheten till sociala och ekonomiska förbättringar. 13 \$ i månaden är inte mycket, men det är mer än vad de kan tjäna på något civilt arbete och ej att förlömma, de har även fria kläder, mat och husrum. Tyvärr finns det inte nog med officerare för att sysselsätta och träna så många nya rekryter. Nästan alla färgade soldater är analfabeter och ytterst vidskepliga och bristen på sysselsättning leder till stora problem med alkohol, spel och slagsmål. Deras levnadsstandard är usel, de bor i över fulla baracker, dålig mat leder till undernäring och sjukdomar. Detta leder till att en kolera epidemi bryter ut i oktober och november 1866.

Trots alla svårigheter har Hatch i februari 1867 med hjälp av de elva officerare som kommit, lyckats organisera alla tolv kompanier. I mars erhålls marschorder till Texas, kompani L och M stationeras i Brownsville vid Rio Grande, medan resterande del stationeras nära San Antonio för vidare utbildning.

Efter påtryckningar mot krigsministeriet så erhålls bättre mat, utrustning och tillräckligt med officerare för att slut föra utbildningen och börja den aktiva tjänsten lagom till sommaren 1867.

9:E KAVALLERIREGEMENTET

Västra Texas och Rio Grande är ett av de hårdaste och mest turbulenta områdena i hela Förenta Staterna. När 9:e kavalleriregementet återupprättar Fort Stockton

och Fort Davis så är deras huvuduppgift att skydda post och diligenslinjen mellan San Antonio och El Paso, att söka upp och bekämpa fientliga indianer och upprätthålla lag och ordning längs Rio Grande. Att patrullera hela området är i princip omöjligt på grund av de stora ytorna och Texas oförutsägbara väder.

Texikanerna vill ha skydd men inte av färgade soldater i blå uniformer, vilket leder till stora friktioner mellan armén och den civila befolkningen. I december 1867 leder dessa rasmotsättningar till att en styrka av ca 900 kickapoos, lipans, mexi-

kaner och en del vita, anfaller Kapten William Frohock och hans K-kompani vid Fort Lancaster. Efter fyra timmar hårda strider står K-kompaniet som segrare, striden vid Fort Lancaster visar med vilken effektivitet de färgade soldaterna strider. Efter ett år i Texas har 9:e blivit en tuff och hårdslående enhet.

I september 1877 flyttar regementet till New Mexicodistriktet men högkvarteret blir kvar i Santa Fe.

10:E KAVALLERIREGEMENTET

På grund av rasmotsättningar vid Fort Leavenworth, Kansas beslutar Överste Grierson att flytta 10:e kavalleriregementet till Fort Riley, Kansas och där slutföra grundutbildningen. Under de närmaste 8 åren placerades 10:e kavalleriregementet ut på ett otal fort runt om i Kansas och Indianterritoriet (Oklahoma). De skyddar arbetare vid Kansas & Pacific Railroad och drar otaliga mil med ny telegraflinje. De patrullerar ständigt indianterritoriet för att förhindra indianräder in i Texas.

1875 flyttar 10:e kavalleriregementet sitt högkvarter till Fort Concho i västra Texas. Deras uppdrag blir att skydda post- och resvägar, kontrollera indianernas rörelser samt bistå med skydd mot mexikanska revolutionärer och banditer.

10:e kavalleri regementet har stor del i armens kampanj 1879-80 mot Victorio och hans apacher. Efter den segern så flyttas de till Arizona för att återigen möta apacher under ledning av Geronimo, Mangus och The Apache Kid.

24:E INFANTERIREGEMENTET

24:e infanteriregementet upprättas 1 november 1869 genom att slå ihop 38:e och 41:a infanteriregementet. Högkvarter upprättas i Fort McKavett, Texas under ledning av Överste Randal S. MacKenzie. Under 1870-talet stöder 24:e infanteriregementet de flesta militära kampanjer i Texas.

25:E INFANTERIREGEMENTET

Upprättades i juni 1870 genom att slå ihop 39:e och 40:e infanteriregementet. Högkvarteret upprättades i San Antonio, Texas

tillsammans med 9:e kavalleriregementet under ledning av Överste Joseph A Mower. 25:e infanteriregementet sprids ut i ett otal fort runt om i Texas, de deltar i de flesta militära kampanjer i Texas under 1870-talet. 1880 lämnar regementet Texas medvetna om att de gjort ett bra jobb i skuggan av kavalleriet.

PRÄSTER

Präster knöts till alla fyra färgade regementen för att höja deras moral och utbildning, men även för att bistå andligt. Prästerna som rekryterades erhöll rangen kapten men får bara lön som en 1st löjtnant. De som utses behöver rekommendationer från högt uppsatta politiker eller militärer för att få jobbet. En av deras viktigaste uppgifter var att utbilda soldaterna, då kunskap anses vara nyckeln till ett bättre liv. Alla militära präster är vita fram till 1882, då Henry V. Plummer blir den första färgade prästen som börjar tjänstgöra vid de fyra färgade regementena.

SEMINOLESPEJARE

Seminol är ett creek ord för flykt eller rebell. Seminolerna är en "smält degel" av olika indian stammar och färgade som förenats i ett uppror mot sin kultur för att få behålla sin frihet.

Under Creek kriget (1812-14) och de efterföljande åren, tredubblas seminolernas antal, vilket leder till stora spänningar och till slut ett krig som bryter ut 1817, General Andrew Jackson lär ha sagt "Jag skulle hellre strida mot 500 vita män än 50 seminoler." 1818 avtar striderna och många seminoler flyr med båt till bl.a. Cuba. Stora delar av de som är kvar flyttas till Indianterritoriet där de tvingas leva med sina värsta konkurrenter, creek-indianerna. De som är kvar håller sig undan djupt in i Floridas träskmarker, de sluter aldrig något fredsavtal med amerikanska regeringen.

1849 emigrerar 500 seminoler till Mexiko, där de får slå sig ner nära den texikanska gränsen mot att de skyddar Mexiko mot texikanska boskapstjuvar och "Los Indios barbaros". De får land, verktyg, boskap och vapen av mexikanerna. De bosätter sig i området vid Moral, La Navaja och Guerrero.

Efter Inbördeskriget börjar seminolerna söka sig in i Texas för att hitta arbete. De hittar det hos amerikanska kavalleriet. Med början kring 1870 börjar armén att anställa alla seminoler de får tag på som spejare, de får anställning i sexmånaders perioder och endast som spejare.

De betalas normal kavallerisoldatslön och får land åt sina familjer, det leder till att många slår sig ned i området kring Fort Clark och Fort Duncan. Seminolespejarna får Spencergevär och hel kavalleriuniform, men förväntas ha egen häst.

Seminolespejarna kämpar väl för Förenta Staterna och är en av de tuffaste enheterna i den amerikanska armén. De val-

des för sin expertis inom ämnerna: spåra, rida och prickskjuta. De bildade en extremt flexibel slagstyrka, berömd för sina jakt- och stridsfärdigheter. Seminolespejarna fick ett välförtjänt rykte som tappra, ärliga, tuffa och våghalsiga krigare av bästa sorten.

Fyra av seminolespejarna erhöll medalj för tapperhet i strid och för att kraftigt minskat hotet från comancherna. Denna högst effektiva slagstyrka fortsätter sin ärofulla tjänst fram till 1914.

INDIANSPEJARE

Det första storskaliga användandet av indianspejare börjar 1864 då General Curtis rekryterar 76 pawnees för att spåra choyenner och siouxer. 1867 har 200 pawnees rekryterats och de utgör 4 kompanier. Under de 13 år som pawnees tjänstgör i armén dödas bara en spejare i strid. Efter kampanjernas slut blir många av spejarna medlemmar i indianpoliserna. Det finns inga tvivel om deras kvalitet och effektivitet.

Apachespejare började rekryteras inför kampanjen 1872 mot bl.a. Geronimo. De blev en egen enhet inom armén fram till upplösandet 1947. Under indiankrigen blir indianspejare värvade för att tjänstgöra tre, sex eller tolv månader. De har egen utrustning, vapen, hästar och erhåller 40 cent / dag i tjänst. 1882 etablerar General Crook fem kompanier av Apachespejare.

Det förekom ingen exercis eller träning för indianerna, de tilläts strida på sitt eget sätt och erhölet endast allmänna och övergripande order. Tio av General Crooks scouts erhölet tapperhetsmedalj.

MILITÄRA FORT OCH UTPOSTER I TEXAS

Armén flyttar västerut i takt med nybyggnaderna. Forten är sällan befästa utan består av byggnader placerade som en fyrkant runt ett exercisfält, med officersbyggnader på två sidor, manskapsbaracker på den tredje och sjukhus på den fjärde. Stall, verkstäder och förråd var oftast placerade bakom manskapsbarackerna.

Fort Bliss

Grundlades 1848, utanför El Paso för att skydda nybyggare mot indianer och banditer. Fortet är byggt av adobe hus placerade i en rektangel runt en exercisplan.

Fort Clark

Grundlades 20 juni 1852 vid Las Moras Spring, men flyttade tidigt bort från floden och upp på den närbelägna kullen. 1874 var fortet stort nog för att rymma 200 soldater med befäl. Fort Clark är mest känt för att vara hemmabas för arméns seminole-spjare och högkvarter för Överste Randal S. Mackenzie's Raiders. Mackenzie's Raiders gör räder in i Mexiko för att straffa krigsiska indianer som flytt över gränsen för att få en fristat. Många infanterienheter och nästan alla kavallerienheter, inklusive 9:e och 10:e kavalleriregementet var stationerade vid Fort Clark någon gång under indiankrigen.

Fort Concho

Ett av många amerikanska fort som byggdes för att upprätthålla lag och ordning i västra Texas, då nybyggarna kom efter inbördeskrigets slut. Fortet grundlades 1867 där Concho River går samman med North Concho River. 1879 består Fort Concho av ett 40-tal byggnader och inhyser 8 kompanier. Fortet är hem för de Buffalo Soldiers som utforskar och kartlägger stora delar av västra Texas. De bygger även vägar, drar telegraflinjer, eskorterar diligenser, cowboys och rallare och arbetar även som en polisstyrka.

Fort Davis

Byggs 1854 vid Limpia Creek för att skydda den södra ruten till Californien. Fortet har stor betydelse i försvaret och utvecklingen av västra Texas. 1867-85 består garnisonen till stor del av vita officerare och färgat manskap sk. Buffalo Soldiers, från 9:e och 10:e kavalleriregementet och 24:e och 25:e infanteriregementet, de når stora framgångar i strider mot apacher och comancher.

Fort Griffin

31 juli 1867 etablerar Överstelöjtnant S. D. Sturgis med fyra kompanier från 6:e kavalleriregementet Camp Wilson (till minne av Löjtnant Wilson, son till en senator från Massachusetts). Ett kort tag efter grundandet byter man namn till Fort Griffin efter General Charles Griffin, befälhavare för Texas militärdepartement 1866-67.

Fortet tjänade som mötes- och marknadsplats för den civila befolkningen i området. Armén patrullerar dagligen regionen med huvuduppgift att skydda post- och diligenstransporter samt att bekämpa fiendliga indianer.

Fort Lancaster

Används som förpost till Fort Stockton. I December 1867 var fortet skådeplats för 9:e kavalleriregementets första stora strid i Texas "The Battle at Fort Lancaster".

Fort McKavett

Invigdes 14 mars 1852, fortet döps efter Kapten Henry McKavett, från 8:e infanteriregementet som dödades i Slaget om Monterrey i Mexiko. Det dröjer ända fram till 1869 innan fortet byggs ut och håller större truppstyrkor. Under 1870-talet bistår man i alla större indiankampanjer och arbetar hårt för att skydda resenärer i området.

Fort Richardson

Fort Richardson är den nordligaste utposten mellan indian-territoriet och de mer bebodda områdena i Texas. Fortet är regementets högkvarter för 6:e kavalleriregementet och senare för 4:e kavalleriregementet. Garnisonen inhyser mellan 200-400 soldater. Deras främsta uppgift är att skydda de Texikanska boskapsdrifter som passerar området och att bekämpa fiendliga indianer.

Fort Stockton

Etablerades 1858, döpt efter Kommendör Robert Field Stockton, ett flott befäl som utmärkt sig under mexikanska kriget. Fortet skyddar resenärer och nybyggare i området runt Comanche Spring och är 9:e kavalleriregementets första högkvarter. Fortet används fram till 1886 då indianhotet anses ha försvunnit.

